

Но скринци съ викове страшни се надаватъ изъ урвитѣ отгоре, и бѣжанцитѣ наши продължаватъ да бѣгатъ сѣ на югъ изъ тѣснинитѣ на пѣнлива Струма. А тукъ, на това мѣсто хлѣбородно отпосле село се заселило — село Добрѡво, което и день-днешенъ живѣе.

А св. Иванъ съ младо юнче прегазватъ Струма подъ Добрѡво и се озоваватъ на лѣвия брѣгъ. Но това правятъ и подивѣли скринци.

— Мърдай, Шарко, да мърдаме! — ободрява своя младъ юнецъ светецътъ.

И „Мърдища“ останала и до днесъ да се нарича тая живописна мѣстность, потънала въ лозя и китни овощни дървета.

Бѣгатъ презъ страшната пропасть надъ Струма, що днесъ се зове Дурушанъ, и стигатъ завоя на рѣката долу въ полето. Но, потни, запжхтѣни, и скринци стигатъ. Опитватъ се вече да ги уловятъ — него и юнеца шаренъ. И да ги убиятъ.

— Наоколо, Шарко, обиколиха ни! — вика св. Иванъ на моренъ юнецъ.

И „Околище“ почнала да се зове тая мѣстность отъ тогава и до днесъ.

Но късно: Шарко е вече уловенъ. Насърчени отъ тоя успѣхъ, тѣ дрѣзватъ и посягатъ да хванатъ и светеца. Но туку предъ сами тѣхъ, вмѣсто човѣкъ, възлитва голѣмъ, красивъ орелъ и отлита право на изтокъ надъ рѣка Германщица*) Лети мощенъ орелъ надъ Кърчино, надъ Смочѣво, свива въ Рилски проломи и кацва на голѣма, висока канара нарѣ р. Рила. Отъ онова време народътъ почналъ да именува оная канара „Орлица“.

*) Така се зовѣла тогава днешната р. Джорманъ, лѣвъ притокъ на Струма.